HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מקרקע וגו'. פעמונים התלויים בכילה שמציף מטמו מקשקשן בעת תשמיש לסור בני ביתו משם: **נחלי דידי.** מגרת הזבובים שלא למשם מטמו בפני כל חי: **פרוחי.** יתושים: **דמו נרחשו.** נעשה על עלמו וחופת דמו נדרשת ממנו למחר מיתתו ולילה לדבר ודמו נרחשו למרגליס (יהושע ג) חופת דמו יהא מוטל נרחשנו(ה): **ומפחייב נגפה.** כלומר הוא גורם לעלמו: **שעבר עליהם הלילה.** לסולהו קלי משום ובגלל(ו) ומשקין: **בסילחא.** סל: **עיקרן.** שערות שבלשם השום והבגל: **רוח טומחה.** כמלת הלשים שקורין גרמנטי"ר לחומזים לת העיניס: **בגנוסטרי.** מספרים: **חפיר.** עדיף מלדיק. כשקורבן ליכא למימם להדלי ומגלו: **ויקרין חלפיס: נעלי רחמן.** חלפיס יותר מדלי שים להס שרך במוחס כדלמר בכתובות [עז:]: **חלמיד חכם.** דידע לאלטנועי נפשיה: **לף על פי שחמרו חשמש מטמו כו'.** כדלימת בגריימת דלעיל בריס שמעתין [טז:] ומסקנת לו תשמש לאור הנר חלמת מגונה הוא דהוי חבל חיסורת ליכא מדקתני לו תשמש והשתת ליכא למימר תבדוק דל"ל מאי מעי"פ שחמרו כו': **לימת הבודק מטמו לאור הנר כו'.** משום דלת מיבדיק שפיר חפ"ם לו תניא שני עדיס לכל תשמיש לו תבדוק לאור הנר: **מילא פרהסת.** קוטו"ן. תחוך שהוא לבן נרחית בו טיפה כחרלל. ליתת תחריבא למר נקי ורך: **ומוזירין חכמים לוחן נשתת.** בחמיה. נהי לי הוא מוחר בעלמת הוא חמיה לן וכ"ם שמזהירין לשתת ומה הוא שתת: **לוחש שיהא.** מחוך שהוא נחנם בשיהא לינו מתלווה לה כל כך ומשמש לקיום מלות עונה בעלמת לו לרלותה ולבו קל בה והוא מבני חשע מדות לחמרו בגדלי' (לף כ:): **פקולין.** קוטו"ן: **דכי טוהי הפס.** בחרל ישרחל: **בערבי שבתות.** זמן עונת פרוסיס ותלמידי חכמיס מערב שבת לערב שבת(ט): **שחקי דיקפת.** בגדיס בלויין של פשתן: **ולא בפשתן.** שחינו לבן ואין בס ניכר יפה חלא בעד לבן: **שחקים לבניס(י)** יותר מן החלשיס: **חיצב עליו וכו'.** דקרוב הוא להיות משקה יותר מחוכל: **לא נטמא כו'.** לחינו חבור חלא לל קוטו בפני עלמו חשוב ואינו טמא חלא משקה מקום מגע טומחה: **נטהר מקלפו.** כגון שיצב עליו למשקה ונטמת טומחת משקין סלקא ליה השקה במקום בשאר מיס ולא משום טבילה לחין לוכל ומשקה נטהרין במקום חלא כתיב טבילה חלא בשלה וכלי חבל יין ולא שום משקה אין להס טהרה חלא (ב) מיס ומשום זעירה דכי משיק להו הוו להו חבור מיס שבכלי עס מי המקוה ובטילו להו בגייהו כדתנן (תרומות פ"ט מ"ז) שתילי תרומה שנטמאו ושתלן טהרו מלטמת חלמת מטהרת להו זעירה ומיס במיס זו היא זעירתן: **נטהר מקלפו.** שלא נגעו המיס חלא בפי הכלי: **נטהר כולו.** ומדקתני נטהר כולו מכלל דטמת כולו והיכי משכחת לה דנגעה טומחה בכולו: **שהעגילו.** לשלג: **על חויר חגור.** ושרך בתוכו דנטמת מחויר כלי חרס: **דשפורה העידה.** כל חשר בתוכו יטמת (ויקרא יא): **ומפלו**

א ומשתין מים ערום לפני מטתו. ב והמשמש מטתו בפני כל חי אמר ליה רב יהודה לשמואל ואפי' לפני עכברים א"ל ג שיננא לא אלא בגון של בית פלוני שמשמשין מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם ואינהו מאי דרוש [1] שבו לכם פה עם החמור [2] עם הדומה לחמור רבה בר רב הונא מקרקש זגי דכילתא אביי באלי דידבי [3] רבא באלי פרוחי אמר ר"ש בן יוחי ה' דברים הן שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו ד האוכל שום קלוף ובצל קלוף וביצה קלופה והשותה משקין מזוגין שעבר עליהן הלילה והלן בבית הקברות והנוטל צפרניו וזורקן לרה"ר ה והמקיז דם ומשמש מטתו: האוכל שום קלוף כו': ואע"ג דמנחי בסילתא ומציירי וחתימי רוח רעה שורה עליהן ולא אמרן אלא דלא שייר בהן עיקרן או קליפתן אבל שייר בהן עיקרן או קליפתן אבל שייר בהן עיקרן או קליפתן ואפילו הכי אמרי' לשמואל ואפי' לפני עכברים א"ל שיננא לא אלא בגון של בית פלוני שמשמשין מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם ואינהו מאי דרוש שבו לכם פה עם החמור [3] עם הדומה לחמור רבה בר רב הונא מקרקש זגי דכילתא אביי באלי דידבי רבא באלי פרוחי אמר ר"ש בן יוחי ה' דברים הן שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו ד האוכל שום קלוף ובצל קלוף וביצה קלופה והשותה משקין מזוגין שעבר עליהן הלילה והלן בבית הקברות והנוטל צפרניו וזורקן לרה"ר ה והמקיז דם ומשמש מטתו: האוכל שום קלוף כו': ואע"ג דמנחי בסילתא ומציירי וחתימי רוח רעה שורה עליהן ולא אמרן אלא דלא שייר בהן עיקרן או קליפתן אבל שייר בהן עיקרן או קליפתן ואפילו הכי אמרי' לשמואל ואפי' לפני עכברים א"ל שיננא לא אלא בגון של בית פלוני שמשמשין מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם ואינהו מאי דרוש [1] שבו לכם פה עם החמור [2] עם הדומה לחמור רבה בר רב הונא מקרקש זגי דכילתא אביי באלי דידבי [3]